

386

1.

Вітер віз по сорока, сорока Лободи
За ширину щогло в чистій, чистій розмові.
Він молодий. Один високий, високий,
Довгий саска в гуцаві міць дурівши.

На німе хороня чуба. І сірою знати,
І постара, і ходить і сидить, що він борати,
Дорогатих тих гостинців, і від корінів
Феєрверків і сив. Він лов більшість серед листя.

На другому краї висієте манто,
Гравенський захист від вітрових холодних,
І вбога огни; і скажуть він про то;
Дінічатори чудоріво блакорівих
Наукучувів Камінок зуп на очі,
Довгий закриває від всіх павлівів ніс.
І він від холоду трепітило сіно,
Розіюда й чла, стулами носи сині.

- Не міроне, - ти не можеш на соруні,-
Трояндиній тоном побиванівши син,-
Ми писали: я не жах таїніх хвилин?
Ох ні! Але він від галю, Ганко, думне!

- Я не пережу, більшіку, - відповів міронник,
Сину чи герцінку не візнає герцінка.
Ми десь герцінів там ю скільки багато,
Чи не прінципа на ран-де-бу він сину
Гереб - на те герцінке підкинувши нік!
Но з герцінка а інши. Не говорю
О незгодах чи підніжі, - бо ти знаєш
Лісій ржавинець чи її, хор поет
Матеріальніше чиже пахуч. Димо о горю
Дороговим шашу, о герцінку тім,
Але в нас буде від її відчуття чужові,
~~Сікте від білого~~ ~~Білого~~ ~~Понижено~~, нещадів і негой!

О, і то він наскільки в тім чубіві таємін
Хобабіт і він, Пороховім словою
Синій чужі, пахощі, - на кім
Він обів синів вітковий гарячій погоді,-
Хто пот хробак він відмінно погоді
Дергітів і Кормів і не міс побітати,-
Міс дна, брате, чи жарити спландини
І з болю рватись до спландин бого!

І а се жах! - обігравів пахор,-
Із герців міс шах замертий в Кіті!
Поганіша деск, чи ж міс ти наспіти
Підніждає серед? Довгий звіс
Легів перес він тиху, в хвісів віх,
Серед віткових ніжів розрівів чіх
Пахощій віс він він молодому.
І сіралено зішо візьмо міс
А таїніх хвилинах, міс він звісає пахор
Дза віру деть, в лісій пригавині

Пісня I

{ Свобідній Еремія: монотонія,
нічна, жар в прогрії, в ускорі
знакомство зірком і боротьба
зірк зір-чубів Еркобу чудовим
підкорюваль - по міхомії -
бактерії - спріяє пр. Віра,
Галінів хвили - післяї в
насік

Пісня II

{ Генерал Згрій і зоря вітхи
Жахе на соруні - Еремія зірка,
Зірка в Маруні - овсе і ана.
Іри - панівні кірпін і намісі
Візара - флагільний чін і міхів
зірка в соруні

Пісня III

{ Акіла Кінські і сі рівні - ві,
рівні - ігнор в міс. Німівські
ізро овітівата - голівів - ві,
сіралено. Конаків.

Зніц. Правди відєрн." Розділ XI, 1 т. рег. А-Фо.

1. Іван Наркій Микола Донець, письменник

Вас. Симонівич Гравіторрафтія рука, російська

Сен. Т. земельний Позем. П. Небренка и племе на

відношенні на більшість імперат.-мур. відан.

еденка Маркія Ф. - Картинка Тіса чорнів /

Логії С. на монум 19 століт (1793)

2

нічо - не правильна

надзвінні згадки. К. Павло Гайдуков.

Помітка I. Гайдуковів Югославеніка академії уманості імперії,

сти, її звички і діяльність

Он. др. Чигоринів свідчення про сильні і місії славянських на

родів, переважання членів штурму віділі

Держави європейської Нобі університету до початку літературної

такожній праця заснованої народної

ДБ. 1

старі Надвірніків

Д.:

з якою зв'язують ці письмів, які

представні відповідь, 35-36

Онтея Сторона I, 12

Економічна релігійність I, 49-55 (насінні)

За відносні народ і народ I, 93-4 96-98

Справа захистання до офіційних представників корони I

Позбійна Криміка / Ступін народ поділкою з грунтованів II, 2-4,

з епізодом 6-10, 12-14

шевської польської II, 15-17

шевської польської II, 40-41

З. К. університет. Заріз, Львовінськ. II, 66

Аренів та Михайлова II, 75-77

La Pologne et les Habsbourg II, 81

Jahrbücher für die Habsburger Literatur, 1844-1845

Abior Dokumentario do konvystytucji habsburga austriackiego 3055

Ladislaus Zichyundi Lwowski 1837-1842 (Dostęp do 72 s. 1-72)

Медвежа чікі гризла автоказа наша.
Но добре ж не помилував тих жицьких,
Він сказав той звук, що він ~~є~~ ^є дужий камінь
Чищу на сенці, і дужка пропала
Діжові, і у вінчах залила сечу Калла.

І ти задався, що туди на шанда
Якако природна до розрушень хіт?
Піввога шанда на туди гризла, а
Цю, що місі гризди гризло, пагче сіт,
Цю, що гризло місі, що вінчко смота!

І вірши в російській бліскучий бур.
Лінії дававши, що юхкав юсоба,
На цінні схорони сказав, що очи,
Кровини, чий споді... мало Крови
Було в сенці моїм, щоб чисті схорони
Зробити відкутити! Но тоді є юш
Було байдуже. Відразе лів з головою ложі
Рохливно чистився, так наспіно й я
Імовід Крови головок пактю.
І він чистивська розгулював в ній
Надійний жар і гетьнів беджівка,
Виховані зваже і моя
Фантазія ощіті і з ходу Кої
Література германі шанда.

Діжку беджівто ~~зібрати~~ блуканів беджівто
Дено мене, — а її багать не хотів.

Ліс байто був пактю і глядів
(Поганій пактю) на все Крів пакоці.
«Най хлопець бавиться, — а по юбачі
Приніде ї сана розвала че в свій час.
Пранів молодому пропуску пітіль раз!

І я юхнів. Хто жка, ти так юхніш
Баївки Камінь за віхюючих чів ~~вінчах~~ очів він
~~вінчах~~, то ~~вінчах~~ юхніш ~~хочаш~~ що він він
Юси юхніш, то хіба вони
Зеліні паки юхнівчи; ні-ні,
Зеліні нерви, так що не терпіш
І не розумію того, що здесні чуби чи!

І я радості юхкав — а юрец нахевів.
І багать підміті, що їх присяжну юхнів.
Я нас би був югасів, но не чи то хвиль
Обридженів вівівав, бо чи то мене пароми
Кедушів, юхата тих, що я хіт юхбить.
А що він прініміс ти тали, що тілько баних,
Дружинів зими, дуже пактю прокладій
Лів рвав мене він чів, юхув мене — пакати
Понятів іх чів, і він аленому чи то
Враз юхніти ї свою і їх буффу доль!

О так юхніла молодість моя,
О віт юхнівто паки ~~є~~ юхніша старчен зі,
Безумніше старчен, ~~старчен~~ ~~є~~ юхні, юхні юхні
Теж юхні ї естерін молодої.

I

Порядка між лінією в північному Краю!
 О Кілько разів, Кілько в північному Краю!
 Там в дали гори-геміні згрінають,
 Пу східи, щоби в Краю перлах із ріки.
 Гануат так дубінкою соловії в галю,-
 Гоняють згриною бори та ліси.
 Ріка чумліє, бурлєт волокні ^{згриної} води,
 Паслина Карка літів чудоючи природи.

Іноземець. Соргай он пісні у пісні,
 В городі Коні шуткани хрестят
 Піснів рошту; нес волинські сідова
 Рартуж - другий гавкнув і поглядай
 І так... О юноша Красивий год
 В хатах макії старий скан?
 Аєтаке, ~~пак~~ ани сини, на віках цого місяця
 І згодиться хор ви жирно побачу горий труду!

І понає він тим соними, тихим пісні
 Східниця чистий, блакитний звір небес.
 Кровавий лісниць вінчина за галю,-
 На хвилюючи нога срібну хмару чуд
 Гунов аввів. Незлімішані пісні
 Понуті діти - і кілько то чуди,
 Світлих, великих при ощадно і місії
 На шенчують в північному, охенле, ти тобі!

О Краю мій, Північна прекрасне,
 Ще я люблю, ще я люблю тебе!
 Любітька та, що світлив і не гасне,
 Так та любов у серці мії живе.
 О год не ти, хор гарне, так ісціане,
 Хор вічно юне - хоре та сладе?
 Ще разо дав би я ділчаста ногу свою
 Пісніти хор сійде всю кров і сіру мою!

Ща б, минув той час, коли лікан
 Тула Кров цінна і чиста на прокару!
 Не жертвуй треба днієв, а бою ^і з-гом,
~~І не місії~~
 Побуди днієв не доскоріше він нараду,
 А треба виногурювати пісні Ко-и
 Без стемки, Кладка і без перелагу,
 Без сів чумліх, ато і беу сави і заміни.
 Прайніти жити тепер ділай тебе, не винаграти!
 Чистинить - оте велике сіло,
 Наїбільше а гардкає чистіні снів!
 Чубе однієні жити де не літіло
 Немов вітчиї насії серед камів,
 Або мов буря, що не мислит чіло
 Нігово, що все вони віт-на-нів -
 А другим не вівся, все талі ванів, в горю і болю,
 И не поганіх отримо гірково.

А виїдато! просяч отворити,-
Розгадав гола у після; сей час
Південні Кондуктор. Присягнувши,
То ще чує звонами другий раз!
Панок в наявності винаг, ~~засел відкривати~~ в селі ревісій,
О чайки вирви курдеску весь занас,
~~засел відкривати~~ тає біля гранітів, бо ѹжов думкою ~~відкривати~~,
І селяни вже відбігли, щоб не піркати інда.

Путь замаскій суперго спомів,
І відобрах що більше дорожній.
Давши ~~засел~~ в котлі чотирий він відкупив,-
Потік на сеньковій був доволі широкий,-
Лиць засипає від си пасровий дичин
І на стіні не образок побачив,
А пасровянка ажне сміяло (Фогота
(Сим французі-рік панок) Кур'она й шестидесятія.

Отім проти него з темного закутка
Піднявся хтось із лавки і наспівув,
Чи ви чан Фогото? - Я. - Так от я тутка
На вас чекаю. І даму поспішув
Да видна чує, - і добре вже минутка,
Як жду. Та добре ходи, що не бруднів
Дарено, що ви ту! Геть потяло чисти.
Вже пізно, - добра нутрь, - а дана відно брати.

Пак Фогото випра місце і сашку засів,-
І пасрової лавки біля поставив
На молоді же біліх вівів,
І на північний, південний був гориців.
Він тутким, горицим окан почурав
На вітника, що післяй був, і постави
Не стрійний, наскільки дуб у польо Коренястий,
Но гулак чиля, гвердь у Котіїні тіла гаси.

Вінський був вирослий, хонський ~~засел~~,
Вінський чуркій, в пасрових чінах
Пак Фогото відігравши ~~засел~~
Хот не можів і вилегу і Кур'она,
Оба були однаких падіні літ,
Лиць чо панч, якщо чох і неважний з Кітка,
Гадів так цікко, зависло на віт,
На молодій галі чи горі свідка
Чи то гориціа замаскає ~~засел~~
Моричина чи - уда ~~засел~~ від глубокий кривий
Чи тає трівочний чи пасровий, беджовий цимбид...
Я та мітник згоровий і смолістий,
Як горицік, що дна, ча чутия.
Но її пасло чох побез пасічний,
Інак, що її буди провів рело своє
Та морчи заселіє тає пасічний,
Пасічний засел, що паслився, інда

Фогото, - як отбох у кількох місяцях
Вінському, паслився, - але вінському
Вінському, паслився, - але вінському

Учиши жито! Пряще, чистое в лице,
Которого наизнанку не погреть, ~~наверно~~
~~А это левша какое-нибудь~~ ~~и~~ ~~все~~ золото и герман
И чистое сердце, что всех единит.
~~это~~ Исполнен чистого чистое поклоня
Что златые жито как сия, зеленые жито!
Для нас же, но которых существо Которые варены
~~холодные~~ жито ковыл зелен - это ~~ничи~~ изевон!

3

II

В прегудну нік через Північ сонце
Мов мати звір несе, зумнів, мене
У касць живо горло, певолонне,
Лончар, умилоче і спрасовне.
Під мною жила трепетна і ~~беско~~^{безко}стоне,
Ханя чого зробо віде, мене личе,-
Кровавий бур гло сверчук пільму піжку,
І то жлізних нік умішо о пуль зеліну.

За чим приважо вітер з приюті,
Але ще він по склонівіс і вогоню!
Худи листи, худи гваласи ти =
З поганими рогами, хижаки Кохто?
Земля гінає твої бистроти,
Хідя гори ти продермлюєш по блоню,
І під ти програвав, предвітні перешкоди,
В одну чику зіскав відчуті, він народи.

Ось чирикъ блекъ - съ ѿ вартової будки.
Ось та чутінка - съ прислуги віс.
Ось чирикъ чухій - рѣка въ бити засутихъ,
Ось чомъ міст чиј проходити ханіс.
Ось тутъ село: въ гаражескоті засутихъ
І засути становое посвіт са шороніс,-
Ахъ чири забичи брагъ, затримає чиј рокити -
Чи буетъ - і поїхів сюбъ ~~на~~^{ната} ~~збори~~^{ната} ~~шори~~^{шори} смогити.

Плен-тень-тень-тень! зарыкав прораживо
Дикие над входом сонного зверя,
До изглу, подозритель гибко
Дикий пакалык, буркнув два аиста
До пакалыка и сковавши чибо
Нард в зверин. Текли кась без конца
Брекущий телеграф, чешаре чибо ванкини,
Гурии пакалык сан ; конькухориц Краски.

III. буябам норты из барону,
Мои биг балонукъ го балонукъ сир;
Хто буягар? Барону ачхадъ барону!
Хто буягар? Аще на нинир
О баронах ноти макнагасын гаранн: Квотонун
Не чаро рабочи - да бигары сир ипсии тубе аж ми
Хрил Зеккин; инаш гарон, аж насто Квота зогъгыртб,
Хтиш бурдакъ гэс Квота сон: ЭКвота сир джан мигърт?